

فصلنامه ایران شناسی (دوره جدید)

سال بیست و دوم، شماره دوم، تابستان ۱۳۸۹

فصلنامه ایران شناسی، ویژه پژوهش در تاریخ و تمدن و فرهنگ ایران و زبان و ادبیات فارسی (تابستان ۱۳۸۹) با مدیریت آقای جلال متینی منتشر شده است. در بخش مقاله ها، مقالاتی می خوانیم از جلال متینی؛ محمد استعلامی؛ محمود امیدسالار؛ جهانگیر شمس آوری؛ ابوالقاسم سهیلی؛ اشکان آویشن؛ بیژن شاهمرادی؛ رضا

صابری. در بخش برگزیده ها، داستان کلیله و دمنه رودکی به قلم مجتبی مینوی آورده شده است. در بخش نقد و بررسی کتاب، تضاد دولت و ملت: نظریه تاریخ و سیاست در ایران، نوشته محمد علی همایون کاتوزیان، ترجمه علیرضا طیب، توسط احمد کاظمی موسوی و نیز سه رویداد و سه دولت‌مرد، نگاهی به یک دهه از تاریخ معاصر ایران، نوشته دکتر هوشنگ نهانوندی، توسط جلال متینی نقد شده است. در بخش گلگشتی در انتشارات فارسی، ۱۵ جلد کتاب و مجله توسط ج.م. معرفی شده است. در مبحث خاطرات، خاطرات سال های خدمت (۱۶) در دانشگاه مشهد، توسط جلال متینی نگاشته شده است. در بخش نامه ها و اظهار نظر ها، نام این افراد به چشم می خورد: دکتر حمید صاحب جمعی، اسعد نظامی، دکتر میر هاشم ضیایی، کورش انگالی، ابوالقاسم سهیلی، بیژن نامور و جلال متینی. در بخش انگلیسی نیز خلاصه مقاله های فارسی به زبان انگلیسی آورده شده است.

ایام بی شوهری

نویسنده: نسترن رها

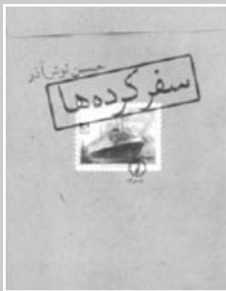
«ایام بی شوهری»

عنوان رمانی است از نسترن رها، که انتشارات ققنوس آن را منتشر کرده و به

چاپ دوم نیز رسیده است. در معرفی رمان در پشت جلد می خوانیم: گاهی که نه، بسیار اتفاق می افتد که در ذهن، با خود سخن بگوئید، با دیگران حرف بزنید. کتاب «ایام بی شوهری» در برگبرنده جریان سیال ذهن راوی است که نمادی از مردم جامعه متوسط شهری است، با احساس مکرر تنهایی، احساسی که میان جامعه فرد- فرد شده شهری، درگیر مشغله های کاری و زندگی که پیر و جوان، متأهل و مجرد نمی شناسد. راوی داستان، این احساس درونی را بدون طرح بندی زمانی و مکانی بازگو می کند. نسترن رها تقریباً چهل ساله، مجرد و اهل تهران قصه های زندگی و ایام تنهایی اش را واگویم می کند. ایام تجرد، نقاقت، خشکسالی، جوانی، بیماری، پیری و... تنهایی برای او بسیار کشنده است و... داستان از «خانه» شروع می شود، روایتی که از همان ابتدا زمان و مکان را در هم می آمیزد، و در آن درهم آمیختگی است که ما حس خوبی می یابیم. «نسترن رها» همزاد دیرینه ماست که قصه ما را می گوید.

سفر کرده ها

نویسنده: حسین نوش آذر

«سفر کرده ها»، اولین رمان حسین نوش آذر است که از سوی نشر «نی» در سال ۱۳۸۸ در تهران منتشر شد. داستان این رمان که محتوایی تاریخی، اجتماعی و سیاسی دارد، از منظر چهار شخصیت روایت می شود. یکی از این چهار شخصیت، یک زن آلمانی است که به حسب

تصادف با یکی از نمایندگان مجلس هجدهم در باکو آشنا می شود و به جست و جوی شوهرش که در جنگ جهانی دوم مفقود شده، به ایران سفر می کند و بدین ترتیب به خانواده نماینده مجلس راه پیدا می کند. این سفر به ماجراهایی می انجامد که از طریق آن ها می توانیم به زمینه های اجتماعی، خانوادگی و سیاسی و نیز خشونت و سرکوب در سال های پس از کودتا پی ببریم؛ از چگونگی شکل گیری وقایعی که بعدها، به انقلاب اسلامی و قیام مردم بر ضد حکومت پهلوی انجامید. نویسنده در طی روایت ها، به بازسازی تهران قدیم با قهوه خانه ها، گردشگاه ها، گورستان ها و آیین های مردم در آن سال ها می پردازد. حسین نوش آذر، از سال ۱۳۶۴ در آلمان زندگی می کند.